

مواضع و جهت‌گیری‌های رهبر شهید انقلاب بر گرفته از قرآن بود

این انقلاب محصول و مولود قرآن کریم است و حرکتی که بر اساس قرآن و معارف الهی شکل گرفته باشد، هرگز خاموش شدنی نیست. مواضع و جهت‌گیری‌های رهبر شهید انقلاب بر گرفته از قرآن بود. قرآن می‌فرماید: «يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ»، دشمنان می‌خواهند نور خدا را خاموش کنند، اما خداوند خود حافظ این نور است و هر اقدامی که برای خاموش کردن آن انجام دهند، نتیجه‌ای معکوس خواهد داشت.

یکی از ویژگی‌های برجسته رهبر شهید انیس عمیق باقرآن کریم بود و در بسیاری از سخنرانی‌ها و بیانات خود آیات قرآن را قرائت می‌کردند و سخنانشان را بر اساس معارف قرآنی تبیین می‌کردند. حقیقتاً و بدون مبالغه، مواضع و جهت‌گیری‌های رهبر شهید انقلاب علیه السلام از قرآن الهام می‌گرفت. این گونه نبود که صرفاً به تلاوت قرآن بسنده کنند، بلکه قرآن در عمق و جود ایشان ریشه دوانده بود و بر اساس آیات و معارف قرآن سخن می‌گفتند، موضع‌گیری می‌کردند و به ارشاد و هدایت جامعه می‌پرداختند. رهبر شهید انقلاب علیه السلام در مواجهه با مسائل مختلف، به ویژه در برابر دشمنان، با تکیه بر معارف قرآن کریم محکم و استوار می‌ایستادند و از آموزه‌های الهی برای روشنگری و هدایت بهره می‌گرفتند. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های رهبر عظیم‌الشان شهید این بود که عالم و رهبری قرآنی بودند؛ ایشان هم مفاهیم قرآن را به خوبی درک کرده و در زندگی خود پیاده کرده بودند و هم در مسیر ترویج فرهنگ قرآنی، برگزاری جلسات قرآن و تربیت قاریان تلاش فراوانی داشتند.

در محفل قرآنی مسجد کرامت مشهد ۱۲۶/ اسفند ۱۴۰۴

جنگ رمضان قدرت و لایت فقیه را در حفظ عزت، انسجام و اقتدار کشور تجلی داد

ما امروز در پرتو ولایت فقیه که امتداد امامت و ولایت است، این برکات و آثار را در جامعه و کشور خود به صورت عینی مشاهده می‌کنیم؛ برکاتی که در عزت، انسجام و اقتدار کشور ما تجلی یافته است. جنگ رمضان قدرت و ولایت فقیه را در حفظ عزت، انسجام و اقتدار کشور تجلی داد. امروز جهان به شکوه، اقتدار و قدرت ایران غبطه می‌خورد؛ و این به برکت امامت است. امروز ملت‌های آزاد و ملت‌های تحت ستم در جهان، ملت ایران را به عنوان الگو و اسوه خود قرار داده‌اند. البته این هنوز ابتدای کار است؛ باش تا صبح دولتت بدمد؛ کاین هنوز از نتایج سحر است. امام راحل و رهبر شهید انقلاب، بر پایه ولایت ساختاری مستحکم در این کشور بنیان نهادند؛ به گونه‌ای که در یک عملیات تبهکارانه و تروریستی، رهبر و جمعی از فرماندهان کشور مان ترور و به شهادت رسیدند، اما کشور مسیر و کار خود را ادامه داد، گویی هیچ اتفاقی رخ نداده است.

در مراسم آغاز جشن‌های دهه کرامت ۲۹/ فروردین ۱۴۰۵

ولایت‌پذیری یعنی بی‌شرط تابع رهبری باشیم

ما باید تابع رهبری باشیم و هر گونه تصمیم و هدایت ایشان را بدون تأخیر و شرط اجرا کنیم. هیچ فردی را گروهی حق ندارد برای رهبری تعیین تکلیف کند یا سخنی بگوید که مردم را دچار تردید نماید. ولایت‌پذیری یعنی آنچه رهبری دستور دهد، بدون چون و چرا انجام شود. ما نمی‌توانیم تمامی اطلاعات و جمع‌بندی‌هایی که رهبری در اختیار دارد را برداریم؛ بنابراین نباید پیش‌داوری کنیم یا اقداماتی انجام دهیم که تصمیم‌گیری رهبر را محدود کند. وظیفه ما تبعیت کامل و بی‌شرط از رهبری است.

ولایت‌پذیری به معنای هم‌راستابودن با منافع شخصی یا شعارهای فردی نیست، بلکه به معنای تبعیت کامل و بدون قید و شرط است؛ چه در حضور در میدان‌ها و خیابان‌ها، چه در مسائل دیگر. این فرهنگ باید در جامعه نهادینه شود.

مبادا با تغییر رهبر یا فقدان رهبر پیشین، تبعیت سست شود. رهبر هر زمان که باشد، وظیفه ما تبعیت و همراهی است و کوتاهی در این مسیر می‌تواند به کشور آسیب بزند.

در حاشیه جلسه درس خارج فقه ۱۷/ فروردین ۱۴۰۵

توجه ویژه رهبر شهید انقلاب به حوزه‌های علمی

رهبر شهید انقلاب علیه السلام نسبت به حوزه‌های علمی اهتمام و توجه ویژه داشتند. ایشان حوزه علمی و روحانیت را ظرفیتی بی‌بدیل برای جامعه اسلامی می‌دانستند و با وجود مسئولیت‌های گسترده کشور، همواره مسائل حوزه را با دقت و حساسیت دنبال می‌کردند. در برنامه سفرهای استانی ایشان، دیدار با حوزه‌های علمی همواره از برنامه‌های اصلی بود و این مسئله نشان‌دهنده توجه جدی ایشان به جایگاه حوزه و روحانیت است. رهبر شهید انقلاب علیه السلام چهار سفر رسمی به شهر قم داشتند، سفر نخست در اوایل دهه هفتاد، سفر دوم در سال ۱۳۷۴، سفر سوم در سال ۱۳۷۹ و سفر چهارم در سال ۱۳۸۹ که حدود ۱۰ روز به طول انجامید. در این سفرها اگر چه دیدارهای مختلفی انجام می‌شد، اما محور و مرکز ثقل برنامه‌ها حوزه علمی بود و سایر برنامه‌ها در حاشیه آن قرار داشت. در سفر سال ۱۳۷۹، محور اصلی بحث تبلیغ بود و یکی از نتایج مهم آن، شکل‌گیری طرح هجرت بود که محصول همان سفر محسوب می‌شود. ایشان روحیه‌ای بسیار صمیمی و اجتماعی داشتند و ارتباط با روحانیون و اهل علم برای ایشان اهمیت زیادی داشت. در مقاطع مختلف، جلساتی با حضور جمعی از روحانیون برگزار می‌شد که گاه پنج، ۱۰ یا تعداد بیشتری از فضلا حضور داشتند و این نشست‌ها فضایی صمیمی و گفت‌وگو محور داشت.

در دیدار فضلا و روحانیون مشهد ۲۴/ اسفند ۱۴۰۴